

Ændringsforslag under Nr. 5 af *Udvalget* til samme Paragraf (se Tillæg B.) ansaas som afgjort ved Afstemningen over Ændringsforslag under Nr. 4.

§ 3 (se Tillæg C., Sp. 73), saaledes ændret,
vedtoges uden Afstemning.

§§ 4—11 (se Tillæg C., Sp. 75 ff.), til hvilke intet Ændringsforslag var stillet,
vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslagene under Nr. 6 og Nr. 7 af *Udvalget* til § 12 (se Tillæg B.) samt § 12 (se Tillæg C., Sp. 78), saaledes ændret,
vedtoges uden Afstemning.

§§ 13—27 (se Tillæg C., Sp. 78 ff.), til hvilke intet Ændringsforslag var stillet,
vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslagene under Nr. 8 og Nr. 9 af *Udvalget* til § 28 (se Tillæg B.) ansaas som afgjorte ved Afstemningen over henholdsvis Ændringsforslagene under Nr. 2 og Nr. 1.

§ 28 (se Tillæg C., Sp. 86), saaledes ændret,
vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag under Nr. 10 af *Udvalget* til § 29 (se Tillæg B.) og § 29 (se Tillæg C., Sp. 87), saaledes ændret,
vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag under Nr. 11 af *Udvalget* til § 30 (se Tillæg B.) og § 30 (se Tillæg C., Sp. 87), saaledes ændret,
vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets Overgang til 3dje Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Oprettelse af et selvstændigt Embede som Borgmester og Auktionsdirektør i Horsens Købstad.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 867, Udvalgets Betænkning i Tillæg B., Sp. 933 ff.)

Formanden: Der er af Udvalgets Flertal gjort Paastand paa Overgang til den næste Sag paa Dagsordenen. Hvis den vedtages, bortfalder Lovforslaget, og kun, hvis den forkastes, kommer Lovforslaget til Afstemning.

Saa vel Dagsordenen som Lovforslagets Paragraffer sættes til Forhandling under et.

Ordføreren (E. Sørensen): Jeg kan, i alt Fald i Øjeblikket, fatte mig ganske kort. Jeg havde allerede ved første Behandling af dette Lovforslag Lejlighed til at gøre opmærksom paa, at Lovforslagets § 1 hviler paa en Misopfattelse, idet den gaar ud fra, at der i Horsens for Tiden findes et Borgmester- og et Byfogedembede forenede, saaledes at disse to Embeder beklædes af samme Person. Købstadkommunalloven af 1868 kender ikke disse Borgmesterembeder ud over de fem, som den Gang bestod. Dette fremgaar blandt andet ogsaa af Lønningsloven for Retsbetjent- og Magistratsembeder af 1ste Juli 1870, hvis § 8 bestemmer, at enhver Retsbetjent er pligtig til at modtage Beskikkelse som Borgmester i den Købstad, i hvilken han er bosat. Sagen er altsaa den: Købstadkommunalloven giver Regeringen Ret til at beskikke en Mand, som skal være Formand i Byraadet, og som i den Egenskab har forskellige Pligter og Rettigheder, som nærmere ere udtrykte i Loven. Men hvilken Mand Regeringen vil beskikke som Formand, staar den ganske frit, Loven giver i den Retning ingen som helst indskrænkende Bestemmelser. Jeg tvivler ikke om, at det mange Steder vilde have været fornuftigere og bedre til Fremme af et sundt kommunalt Liv her i Landet, om vore Regeringer siden 1870 havde været lige saa fremskredne som højsalig Christian den Femte, der bestemmer, at til Borgmestre skal „beskikkes af de bedste og vederheftigste Borgere, som længe have skattet og skyldet og bedst kende Byernes Tilstand“.

Det synes ganske naturligt, at saadanne Mænd ere bedst egnede til at staa som Formænd for de kommunale Raad. Man har imidlertid, siden Købstadkommunalloven traadte i Kraft, alle Steder, hvor det var muligt, beskikket Byfogeden som Formand. Havde det nu været saadan